KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 25.7.2007
KOM(2007) 447 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE

Druhá správa o napredovaní v oblasti spoločného referenčného rámca

SPRÁVA KOMISIE

Druhá správa o napredovaní v oblasti spoločného referenčného rámca

1. ÚVOD

Táto správa je zhrnutím napredovania v činnosti zameranej na spoločný referenčný rámec (ďalej len „SRR“) od uverejnenia prvej správy o napredovaní v roku 2005 a je splnením záväzku poskytovať pravidelné aktuálne informácie o tejto činnosti.

2. OPÄTOVNÉ STANOVENIE PRIORÍT V OBLASTI SPOTREBITEĽSKÉHO ZMLUVNÉHO PRÁVA

Komisia vo svojej predchádzajúcej správe oznámila, že činnosť v rámci SRR bude prioritne zameraná na otázky týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv s cieľom zabezpečiť včasné podklady pre preskúmanie spotrebiteľského *acquis*.

Rada pre konkurencieschopnosť[1] sa držala rovnakého smerovania a stanovila, že témy, ktoré priamo súvisia s preskúmaním, by sa mali presunúť, pokiaľ ide o harmonogram, a riešiť v skoršej etape v porovnaní s tým, čo sa pôvodne navrhovalo. Pri organizovaní pracovných konferencií v roku 2006 sa priorita kládla na témy súvisiace so spotrebiteľským zmluvným právom[2]: spotrebný predaj, informácie pred uzatvorením zmluvy, nečestné podmienky, právo odstúpiť od zmluvy a právo na náhradu škody. Zistenia výskumných pracovníkov v súvislosti s týmito otázkami a diskusie v rámci pracovných konferencií spolu s výsledkami prípravných činností slúžili ako podklady pre Zelenú knihu o revízii spotrebiteľského *acquis*, ktorú Komisia prijala 7. februára 2007.

V období, na ktoré sa vzťahuje táto správa, výskumná sieť financovaná prostredníctvom 6. rámcového programu pokračovala v tvorbe návrhov v oblasti SRR, v súlade s dohodou o grante.

S cieľom zabezpečiť, aby sa materiálom súvisiacim so spotrebiteľským *acquis* venovala prioritná pozornosť, výskumní pracovníci súhlasili s ich rozdelením do troch kategórií:

„Preskúmanie *acquis*“: materiál týkajúci sa tém zmluvného práva riešených v rámci spotrebiteľského *acquis* a materiál, ktorý môže slúžiť pri objasnení, rozšírení alebo zmene súčasného spotrebiteľského *acquis* EÚ. Napr. pokiaľ ide o informácie pred

---

1 Zasadanie Rady Európskej únie pre konkurencieschopnosť v dňoch 28. a 29. novembra 2005, 14155/05 (Press 287).

2 V období, na ktoré sa vzťahuje táto správa, sa konalo 11 pracovných konferencií. Päť z nich sa osobitne netýkalo spotrebiteľských otázok: obsah a účinok zmluvy, problémy súvisiace s elektronickým obchodovaním, právomoc sprostredkovateľov, štruktúra SRR, poistenie.

uzatvorením zmluvy, tento materiál sa týkal „povinností týkajúcich sa informácií pred uzatvorením zmluvy“.

„Priamo súvisiaci“: materiál týkajúci sa tém všeobecného zmluvného práva, ktoré priamo súvisia so spotrebiteľským *acquis* EÚ, t. j. koncepty vnútroštátneho zmluvného práva, ktoré sa predpokladajú v súčasnej podobe *acquis* EÚ. Napr. pokiaľ ide o právo odstúpiť od zmluvy, tento materiál sa týkal „času uzatvorenia zmluvy“.

„Základné spojitosti“: materiál týkajúci sa tém všeobecného zmluvného práva predstavujúcich základné spojitosti, vo vzťahu ku ktorým je potrebné stanoviť ustanovenia *acquis* EÚ. Napr. pokiaľ ide o informácie pred uzatvorením zmluvy, tento materiál sa týkal „zásady dobrej viery a poctivého obchodovania“.

Na pracovných konferenciách sa prioritne diskutovalo o materiáloch týkajúcich sa „preskúmania *acquis*“, a ak to harmonogram umožňoval, diskutovalo sa o „priamo súvisiacich“ otázkach. „Základné spojitosti“ mali najmä informatívny účel.

Sieť zainteresovaných odborníkov (sieť SRR), ktorá v súčasnosti pozostáva zo 176 zástupcov podnikov a spotrebiteľov a z právnikov z členských štátov, pokračovala vo svojej činnosti formou účasti na pracovných konferenciách a pripomienkovaním návrhov vypracovaných výskumnými pracovníkmi.

V rámci siete odborníkov členských štátov, pozostávajúcej z odborníkov na zmluvné právo zastupujúcich členské štáty, sa uskutočnili dve stretnutia.

3. PODSTATNÉ OTÁZKY VYPLÝVAJÚCE Z PRACOVNÝCH KONFERENCIÍ SRR

3.1. Pracovné konferencie o spotrebiteľskom zmluvnom práve EÚ

Hlavné otázky, o ktorých sa diskutovalo na pracovných konferenciách o spotrebiteľskom *acquis*, sa uvádzajú ďalej. Komisia tieto otázky zohľadní počas procesu vypracúvania SRR, ako aj pri svojej činnosti súvisiacej s preskúmaním spotrebiteľského *acquis*.

Pojmy „spotrebiteľ“ a „odborník“

Hlavné otázky, o ktorých sa diskutovalo, zahŕňali:

- **Právnické osoby:** vyjadril sa všeobecný súhlas s tým, že definícia spotrebiteľa by mala zahŕňať iba fyzické osoby;

- **Transakcie so zmiešaným účelom:** diskutovalo sa o možnosti posudzovať transakcie so zmiešaným účelom, ktoré *čiastočne* spadajú do mimopracovnej sféry, akými sú spotrebiteľské transakcie;

- **Prepojenie medzi navrhovanými definíciami „spotrebiteľa“ a „odborníka“:** podľa niektorých zainteresovaných odborníkov by mali byť definície „spotrebiteľa“ a „odborníka“ zladené a mali by sa navzájom vylučovať.

Nečestné podmienky

Otázky, o ktorých sa diskutovalo, zahŕňali:

- **Rozsah uplatňovania testu nekalosti:** diskutovalo sa o zahrnutí individuálne dojednaných podmienok. Stanoviská zainteresovaných odborníkov k tejto otázke boli rozdielne.

- Pokiaľ ide o vylúčenie hlavného predmetu a primeranosti ceny z testu nekalosti, zainteresovaní odborníci sa domnievali, že primeranosť ceny, uvedená v zmluvnej podmienke, by sa nemala kontrolovať.

Informácie pred uzatvorením zmluvy

Diskutovalo sa o týchto otázkach:

- **Povinnosť informovať o tovare a službách:** zainteresovaní odborníci považovali navrhované všeobecné pravidlo vyžadujúce úplné poskytnutie všetkých príslušných informácií, ktoré môže druhá strana potrebovať s cieľom urobiť plne informované rozhodnutie (najmä informácií dôležitých pri posudzovaní kvality a prevedenia, ktoré možno očakávať), za príliš široké, a domnievali sa, že by mohlo viesť k právnej neistote. Zdôraznili možnosť zamerať sa na konkrétne sektory (napr. poistenecké zmluvné právo, finančné služby).

- **Povinnosť poskytovať informácie pri uzatváraní zmluvy so spotrebiteľom, ktorý je v osobitne nevýhodnom postavení:** zainteresovaní odborníci ocenili toto ustanovenie, ktorého cieľom je stanoviť vo všeobecnosti okolnosti, za ktorých sa na základe *acquis* ukladajú povinnosti informovať týkajúce sa obchodného jednania so spotrebiteľom. Podľa zainteresovaných odborníkov by sa toto ustanovenie malo používať ako spoločný základ alebo usmernenie na definovanie zoznamu základných informácií pred uzatvorením zmluvy.

- **Prostriedky nápravy pri porušení povinností informovať**: zainteresovaní odborníci poukázali na to, že následky porušenia povinností týkajúcich sa informácií pre uzatvorením zmluvy sú pre spotrebiteľov nesmierne dôležité. V návrhu výskumných pracovníkov sa navrhuje predĺženie lehoty na zváženie ako prostriedok nápravy pri porušení povinností informovať v súvislosti so zmluvami, pri ktorých má spotrebiteľ právo odstúpiť od zmluvy. Otázka uzatvorenia zmluvy na základe falošných alebo zavádzajúcich informácií sa v tejto súvislosti osobitne neriešila.

Prvá pracovná konferencia o spotrebnom predaji

Diskutovalo sa o týchto otázkach:

- Možné rozšírenie **pojmu „tovary“** na ďalšie druhy aktív, ako sa navrhuje v článku 1:105 návrhu výskumných pracovníkov[3]: niektorí zainteresovaní odborníci uviedli, že by sa mal zahrnúť *„softvér“* a vo všeobecnosti práva duševného vlastníctva. Komisia vyzvala výskumných pracovníkov, aby posúdili, na ktoré druhy tovaru by sa mohla definícia rozšíriť, a aké úpravy by sa mali urobiť.

- **Dodávka – Čas dodávky – Prepojenie s prenosom nebezpečenstva**: diskutovalo sa o možnosti zaviesť pravidlá pre prenos nebezpečenstva. Stanoviská boli rozdielne. Pripomenulo sa, že o tejto otázke sa intenzívne diskutovalo v rade v čase prijímania smernice 1999/44/ES o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar.

- **Príslušná lehota na stanovenie súladu**: prenos nebezpečenstva sa všeobecne považoval za samotná moment na posúdenie súladu. Výskumní pracovníci sa súhlasne vyjadrili pri objasnení toho, že v niektorých situáciách, napr. škody spôsobené zlým balením, by mal byť predajca zodpovedný za závady, ktoré sa objavia po prenose nebezpečenstva, v súlade s Viedenským dohovorom o medzinárodnej kúpe tovaru.

Druhá pracovná konferencia o spotrebnom predaji (prostriedky nápravy)

Pracovná konferencia bola zameraná na prostriedky nápravy pri porušení zmluvy. Otázky, o ktorých sa diskutovalo, zahŕňali:

- **Postupnosť prostriedkov nápravy v prípade nesúladu:** niektorí zainteresovaní odborníci nesúhlasili s akoukoľvek predpokladanou postupnosťou pri prostriedkoch nápravy, keďže spotrebiteľ by mal mať možnosť voľby medzi prostriedkami nápravy a nemal by čakať na všetky ďalšie možnosti, ktoré sa majú využiť pred tým, ako sa odstúpi od zmluvy. Ďalší zainteresovaní odborníci hájili záujmy predávajúceho a prikláňali sa k ponechaniu postupnosti prostriedkov nápravy, ako sa stanovuje v smernici 1999/44/ES o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar.

- **Situácie, keď môže dôjsť k ukončeniu zmluvy:** Diskutovalo sa o týchto otázkach: aké dlhé musí byť oneskorenie plnenia zmluvy, aby sa mohla zmluva ukončiť, či by bolo rozumné stanoviť fixnú lehotu na plnenie zmluvy a aké situácie by sa považovali za základ neplnenia zmluvy, keďže definícia tohto pojmu sa javila ako problematická.

- **Oznámenie chýb, ktoré boli zistené/mali by byť zistené kupujúcim, predajcovi:** popri všeobecných otázkach, prečo by toto vôbec malo byť povinnosťou a prečo by malo byť vykonanie nápravy podmienené oznámením, sa konkrétnejšie debatovalo o otázke lehoty na oznámenie. Pár odborníkov považovalo za prijateľné dva roky. Iní s tým nesúhlasili.

---

[3] T. j. na elektrickú energiu, informácie a údaje (vrátane softvéru) a na ďalšie formy nehmotného majetku.

Právo na odstúpenie od zmluvy

Diskutovalo sa o uplatňovaní a účinkoch práva na odstúpenie od zmluvy na základe ustanovení smerníc o podomovom predaji[4], predaji na diaľku[5] a časovo vymedzenom užívaní nehnuteľností[6]. Hlavné otázky v tejto súvislosti:

- **Rozsah pôsobnosti:** navrhované pravidlá by sa uplatňovali vždy, keď má zmluvná strana štatutárne právo odstúpiť od zmluvy. Zainteresovaní odborníci naznačili potrebu objasniť, že pravidlá sa uplatňujú iba na transakcie medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi (B2C).

- **Uplatňovanie práva na odstúpenie od zmluvy:** podľa navrhovaného pravidla strana oprávnená odstúpiť od zmluvy by nemusela uvádzať žiadne dôvody na účinné uplatnenie svojho práva alebo podliehať osobitným formálnym požiadavkám. Niektorí zainteresovaní odborníci uviedli, že vyhlásenie bez formálnej podoby by nemalo byť možné z dôvodov jasnosti a právnej istoty, a že by sa mala uplatňovať minimálna formálna požiadavka.

- **Obdobie odstúpenia od zmluvy:** Niektorí zainteresovaní odborníci spochybnili zdôvodnenie zavedenia spoločnej jednotnej lehoty uplatniteľnej na všetky existujúce lehoty na zváženie a navrhované obdobie 14 dní považovali za príliš dlhé. Iní tvrdili, že treba ponechať existujúce rozdiely v tejto oblasti.

- **Lehoty na odstúpenie od zmluvy:** väčšina zainteresovaných odborníkov sa prikláňala k potrebe stanoviť maximálnu lehotu na uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy s cieľom zachovať právnu istotu na strane odborníkov.

Právo spotrebiteľa na náhradu škody a zodpovednosť výrobcu

Diskutovalo sa najmä o týchto otázkach:

- **Pojem objektívna zodpovednosť verzus pojem zavinenie:** niektorí zainteresovaní odborníci spochybnili navrhovaný režim objektívnej zodpovednosti niekoľkými situáciami, ktoré predstavujú výnimku (zavinenie obete, zavinenie tretej strany alebo *force majeure*), a boli presvedčení o tom, že by mal existovať prvok zavinenia ako podmienka zodpovednosti za škodu.

- **Zavedenie „straty budúcich ziskov“ a „nepeňažnej ujmy“:** väčšina zainteresovaných odborníkov sa zhodla na tom, že pojem škôd by mal zahŕňať skutočnú ujmu, ako aj stratu budúcich ziskov; pokiaľ ide o otázku, či by mal pojem škôd zahŕňať takisto nepeňažnú ujmu, nedosiahol sa žiadny konsenzus.

- **Zodpovednosť výrobcu:** táto otázka sa považovala za dôležitú, keďže v súčasnosti má väčšina transakcií cezhraničný charakter a iba zriedka majú zákazníci bydlisko v rovnakej krajine ako výrobca (alebo predajca) zakúpeného tovaru. Priniesla však mnoho právnych a praktických problémov.

---

4 Smernica Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985, Ú. v. ES L 372, 31.12.1985, s. 31.

5 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997, Ú. v. ES L 144, 4.6.1997, s. 19.

6 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 47/94/ES z 26. októbra 2004, Ú. v. ES L 280, 29.10.1994, s. 83.

Podľa zainteresovaných odborníkov spotrebiteľ by mal byť schopný uplatniť si svoje práva iba vo vzťahu k výrobcovi a nie vo vzťahu ku každému medzičlánku v obchodnom reťazci. Zainteresovaní odborníci spochybnili skutočnosť, že sprostredkovatelia a splnomocnenci výrobcu so sídlom v členskom štáte spotrebiteľa by sa takisto mali považovať za nesúcich zodpovednosť. Ďalšie navodené otázky zahŕňali dôkazné bremeno, lehotu na uplatnenie práva spotrebiteľa a zodpovednosť v prípade predaja použitého tovaru.

3.2. Pracovné konferencie o ďalšom acquis v oblasti spotrebiteľského zmluvného práva EÚ

Predtým, ako bolo prijaté rozhodnutie, že prioritná pozornosť sa bude venovať spotrebiteľskému *acquis*, sa konalo niekoľko pracovných konferencií týkajúcich sa *acquis* v oblasti zmluvného práva, ktoré nie je zamerané na spotrebiteľa. Hlavné otázky, o ktorých sa diskutovalo na pracovných konferenciách, sa uvádzajú ďalej.

Poistenecké právo

Ďalej sa uvádzajú príklady konkrétnych otázok, o ktorých sa diskutovalo:

- **Povinnosť poskytnúť informácie (žiadateľ)**: diskutovalo sa o tom, kto je zodpovedný v prípade povinnosti poskytnúť informácie. Niektorí zainteresovaní odborníci sa domnievali, že povinnosť by mala spočívať na ramenách poisťovateľa, ktorý by mal položiť všetky príslušné otázky, iní sa domnievali, že žiadateľ by mal mať povinnosť poskytnúť príslušné informácie, o ktoré poisťovateľ nežiadal. Tvrdenia vyjadrovali kompromis medzi rozsiahlym všetko zahŕňajúcim dotazníkom a nebezpečenstvom, že v prípade, keď žiadateľ zabudne uviesť niečo, čo sa považuje za dôležité, nebude žiadateľ krytý. Obidva prípady by mohli pre osoby znamenať prekážku pri uzatváraní potrebného poistenia.

- **Povinnosť poskytnúť informácie (poisťovateľ):** poisťovateľ by mal podľa návrhu výskumných pracovníkov upozorniť na rozdiely medzi poistným krytím, ktoré požaduje žiadateľ, a poistným krytím, ktoré navrhuje. Mnoho zainteresovaných odborníkov sa domnievalo, že by tým vznikla povinnosť poskytnúť poradenstvo, čo by bolo nákladné a nežiaduce. Takisto by sa tým zaviedol vysoký prvok subjektivity. Uprednostnili povinnosť vysvetliť príslušné poistenie a ponechať rozhodnutie o jeho vhodnosti na žiadateľovi.

- **Lehoty na vyhlásenie zmluvy za neplatnú**: zainteresovaní odborníci sa všeobecne zhodli na tom, že navrhovaná mesačná lehota na odstúpenie od zmluvy je v prípade porušenia povinnosti poskytnúť informácie príliš krátka a vyslovili názor, že v prípade zámerného porušenia tejto povinnosti by sa nemala uplatňovať žiadna lehota.

Elektronické obchodovanie

Ďalej sa uvádzajú príklady konkrétnych otázok, o ktorých sa diskutovalo:

- **Nevyžiadané zmluvy**: Výskumní pracovníci a zainteresovaní odborníci debatovali o tom, či by sa mal zákaz dodávania nevyžiadaného tovaru alebo služieb spotrebiteľovi, zahŕňajúceho žiadosť o zaplatenie, uplatňovať takisto na zmluvy B2B.

- **Právo na odstúpenie od zmluvy**: zainteresovaní odborníci zistili, že definície uvedené v ustanovení neboli dostatočne vypracované a že ustanovenie by sa malo prepracovať. Podporovalo sa 14-dňové právo na odstúpenie od zmluvy. Spochybnil sa návrh, aby bolo uplatnenie tohto práva podmienené ochotou spotrebiteľa znášať náklady, ktoré mu z toho vyplývajú; debatovalo sa o tom, či by sa toto právo malo uplatňovať takisto na zmluvy B2B.

- **Definícia pojmov „doručená a odoslaná správa" v elektronickej komunikácii**: Výskumní pracovníci a zainteresovaní odborníci diskutovali o otázke, v ktorom konkrétnom okamihu možno správu považovať za odoslanú či prijatú. Došli k záveru, túto vec treba spresniť a takisto zohľadniť medzinárodné prostriedky v oblasti elektronického obchodovania.

3.3. Pracovné konferencie o všeobecnom zmluvnom práve

Hlavné otázky, o ktorých sa diskutovalo na pracovných konferenciách týkajúcich sa všeobecného zmluvného práva, sa uvádzajú ďalej. Komisia tieto otázky zohľadní počas procesu vypracúvania SRR.

Obsah a účinok zmluvy

Ďalej sa uvádzajú príklady konkrétnych otázok, o ktorých sa diskutovalo:

- **Vyhlásenia, z ktorých vyplývajú zmluvné záväzky:** zainteresovaní odborníci vyjadrili potrebu jasne definovať, kedy vyhlásenie *„vytvára zmluvný záväzok"*. Diskutovalo sa o tom, či by sa navrhované ustanovenie, pokiaľ sa týka záväzných vyhlásení pred uzatvorením zmluvy súvisiacich s kvalitou alebo využívaním tovaru a služieb, malo vzťahovať iba na vzťahy B2C alebo takisto na vzťahy B2B.

- **Zmluvné podmienky:** diskutovalo sa o povahe a účinku implicitných podmienok. Zainteresovaní odborníci boli presvedčení o potrebe vyhnúť sa nepresným ustanoveniam. Výskumní pracovníci poukázali na skutočnosť, že v tomto ustanovení by nepresnosti nemali škodlivý účinok, pretože má ísť o štandardné pravidlo týkajúce sa zmlúv, ktoré neobsahuje žiadne implicitné podmienky pre osobitné zmluvy v osobitných právnych predpisoch.

- **Ustanovenie v prospech tretej strany:** debatovalo sa o otázke účinkov zmluvy v prospech tretej strany a vyvodil sa záver, že treba posúdiť, za akých podmienok bude môcť tretia strana počítať s takýmto ustanovením.

Právomoc sprostredkovateľov

Výskumní pracovníci upozornili na to, že by sa mal prepracovať návrh týkajúci sa právomoci sprostredkovateľov, a to takým spôsobom, aby sa v ňom zohľadňoval najnovší vývoj v členských štátoch, a podľa možnosti zahŕňal i osobitné pravidlá

týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Na pracovnej konferencii sa diskutovalo o niekoľkých ďalších otázkach, najmä o:

- **Používaní termínov „*sprostredkovateľ*“ a „*zástupca*“**: zainteresovaní odborníci zdôraznili, že je potrebná zjednotená terminológia a že termíny treba používať iba v súlade s tým, ako ich definuje SRR. ***Výskumní pracovníci*** vysvetlili, že príloha k SRR bude zahŕňať zoznam definícií použitých termínov.

- **Rozdiely medzi priamym a nepriamym zastúpením**: výskumní pracovníci vysvetlili, že iba priamy zástupca sa môže zaviazať za svojho splnomocniteľa, pretože koná *„v mene splnomocniteľa“*, zatiaľ čo nepriamy zástupca koná *„v zastúpení“* splnomocniteľa. Hlavným účelom nepriameho zastúpenia by bola ochrana tretej strany, napríklad v situáciách, keď sa zástupca po uzatvorení zmluvy ocitne v platobnej neschopnosti. Niektoré zainteresované strany vyjadrili pochybnosť o užitočnosti tohto pravidla. Dospelo sa k záveru, že treba dôkladnejšie posúdiť, ktoré záujmy sú dôležité na to, aby sa ochraňovali v prípade neplnenia zmluvy zo strany zástupcu alebo v prípade jeho platobnej neschopnosti.

4. ŠTRUKTÚRA SRR – VÝSLEDKY PRACOVNÝCH KONFRENCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A ČLENSKÝMI ŠTÁTMI

Na dvoch pracovných konferenciách – jednej so zainteresovanými odborníkmi a druhej s odborníkmi z členských štátov, sa predbežne diskutovalo o štruktúre SRR. Na pracovnej konferencii zainteresovaných odborníkov, ktorá sa konala 29. novembra 2005, sa prijal konsenzus, že SRR by mal zahŕňať témy, ktoré priamo súvisia s existujúcim *acquis* v oblasti zmluvného práva, v kombinácii s otázkami všeobecného zmluvného práva, ktoré sú relevantné pre *acquis*. Zainteresovaní odborníci požadovali viac definícií a upozornili na potrebu preformulovať niektoré definície/vzorové pravidlá. Napokon zainteresovaní odborníci vyvodili záver, že v návrhu SRR by mal byť jasnejšie vyjadrený rozdiel medzi B2B a B2C.

K podobným záverom, ale s menšími odchýlkami, došli aj odborníci členských štátov na pracovnej konferencii, ktorá sa konala 9. decembra 2005. Podľa požiadavky väčšiny členských štátov by sa malo zahrnúť spotrebiteľské zmluvné právo v kombinácii s tými časťami všeobecného zmluvného práva, ktoré sú relevantné pre spotrebiteľské *acquis*. Niektorí odborníci požadovali, aby sa zahrnuli takisto niektoré otázky všeobecného zmluvného práva, a iní sa chceli zamerať výlučne na spotrebiteľské *acquis*.

5. PODKLADY PRE PRÍPRAVNÚ ČINNOSŤ

5.1. Podklady z európskeho diskusného fóra

Dňa 26. septembra 2005 sa v Londýne uskutočnilo prvé európske diskusné fórum, ktoré zorganizovalo predsedníctvo Rady Spojeného kráľovstva a Komisia a na ktorom sa po prvýkrát stretli výskumní pracovníci, sieť SRR, sieť odborníkov z členských štátov, vysokí zástupcovia podnikov a spotrebiteľov, ako aj ministri, vyšší úradníci a poslanci Európskeho parlamentu. Táto konferencia potvrdila potrebu

stanoviť priority práce na SRR tak, aby v prvom rade predstavoval účinný a efektívny základ pre preskúmanie spotrebiteľského *acquis* EÚ.

Po tejto konferencii nasledovalo druhé európske diskusné fórum, ktoré sa konalo 26. mája 2006 vo Viedni. Zorganizovalo ho rakúske predsedníctvo Rady. Opätovne sa na ňom zdôraznila potreba zamerať sa na spotrebiteľské otázky EÚ. Účastníci tohto fóra sa takisto zhodli na tom, že SRR by mal zahŕňať i témy všeobecného zmluvného práva. Na treťom európskom diskusnom fóre, ktoré zorganizovalo nemecké predsedníctvo Rady 1. marca 2007 v Stuttgarte, došlo predsedníctvo k záveru, že existuje všeobecná podpora pre SRR, ktorý by európskym zákonodarcom poskytoval súbor nástrojov, vrátane *acquis*, a že rozhodnutia o obsahu SRR predstavujú dôležitú tému na politické zváženie.

5.2. Podklady poskytnuté ďalšími inštitúciami

5.2.1. ***Rada***

Rada pre konkurencieschopnosť vo svojich záveroch z 29. novembra 2005 podporila prístup zvolený v prvej správe o napredovaní, najmä venovanie prioritnej pozornosti otázkam súvisiacim s preskúmaním spotrebiteľského *acquis*. Zdôraznila potrebu *„zamerať činnosť na praktické otázky tak, aby sa zabezpečil skutočný prínos pre spotrebiteľov a podniky“* a potrebu *„uznať rozdiel medzi zmluvami podnikov so spotrebiteľmi a zmluvami medzi podnikmi“*. Takisto privítala uistenie zo strany Komisie, že Komisia nemá v úmysle navrhnúť európsky občiansky zákonník.

5.2.2. Európsky parlament

Európsky parlament (EP) prijal 23. marca 2006 uznesenie, v ktorom uvítal prvú správu o napredovaní, a vyjadril podporu projektu SRR. EP zdôraznil, že je potrebné, aby činnosť zameraná na dosiahnutie SRR *„sledovala jasné pokyny stanovené právnymi predpismi ES“*, a pripomenul, že ku konečnému prijatiu SRR môže dôjsť až po jeho politickom schválení zo strany EP a Rady. EP Komisiu vyzval, aby každý krok k vytvoreniu SRR podnikla v čo najužšej spolupráci s EP a konzultovala s ním najmä návrh štruktúry SRR pred tým, ako bude plánovať akékoľvek ďalšie opatrenie. EP rovnako ako Rada vyzval Komisiu, aby rozlišovala medzi právnymi ustanoveniami, ktoré sa uplatňujú na sektory B2B a B2C, a aby tieto dva sektory systematicky oddeľovala.

Napokon sa v uznesení oznámilo vytvorenie parlamentnej pracovnej skupiny pozostávajúcej z členov Výboru pre právne záležitosti a Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa. Táto pracovná skupina slúži ako fórum na diskusiu o témach, ktorými sa zaoberajú výskumní pracovníci a zainteresovaní odborníci a pri ktorých EP považuje za dôležité stanoviť politické usmernenia. Stretnutia pracovnej skupiny pripravuje špecializovaný tím pozostávajúci z úradníkov EP. Komisia sa zúčastňuje na týchto stretnutiach. Doposiaľ sa uskutočnilo niekoľko stretnutí. K témam, o ktorých sa diskutovalo, patrili také otázky, ako napríklad pojmy „spotrebiteľ“, „odborník“ a „nečestné zmluvné podmienky“.

Komisia v reakcii na požiadavku v uznesení EP, aby vytvorila postupový diagram, ktorý bude jasne určovať všetky rôzne strany zúčastnené v procese vypracovania SRR, navrhla postupový diagram uvedený v prílohe.

Dňa 7. septembra 2006 prijal EP ďalšie uznesenie o európskom zmluvnom práve, v ktorom vyjadril podporu rozvoju rozsiahleho projektu SRR, ktorý nebude zahŕňať iba spotrebiteľské zmluvné právo, ale aj otázky všeobecného zmluvného práva. V rozvíjaní tohto projektu by mala Komisia pokračovať paralelne s preskúmaním *acquis*.

6. ZÁVERY

Pokiaľ ide spotrebiteľské zmluvné právo EÚ, výsledok činnosti zameranej na dosiahnutie SRR bude vo vhodných prípadoch zahrnutý do prieskumu *acquis* EÚ v oblasti spotrebiteľského zmluvného práva, ktorého sa týka zelená kniha prijatá Komisiou 7. februára 2007. V zelenej knihe sa opisujú možnosti možnej revízie *acquis* EÚ v oblasti spotrebiteľského zmluvného práva.

Podľa pôvodnej koncepcie má SRR predstavovať súbor nástrojov alebo príručku, ktorú by mohla Komisia a legislatívny orgán EÚ použiť pri preskúmaní existujúcich a príprave nových právnych predpisov v oblasti zmluvného práva. Súčasný časový plán pre prípravu predpokladá, že výskumní pracovníci predložia svoj návrh SRR do konca roku 2007. Komisia bude musieť veľmi dôkladne vybrať tie časti návrhu, ktoré zodpovedajú spoločným legislatívnym cieľom. Tento proces výberu sa bude musieť uskutočniť na základe konzultácie s ostatnými inštitúciami a zainteresovanými stranami. Komisia zabezpečí, že časti výskumného návrhu vybrané pre SRR (a prípadne zmenené a doplnené) budú navzájom zlučiteľné a takisto budú zlučiteľné so závermi zelenej knihy. Komisia by po analýze výsledkov konzultačného procesu, vypracovaní svojho návrhu SRR a zhodnotení vplyvu mohla predložiť svoj prístup vo forme bielej knihy.

Úplne osobitnou témou je však rozsah pôsobnosti SRR, o ktorom treba teraz rozhodnúť v záujme riadenia budúcej činnosti v oblasti SRR, a to najmä so zreteľom na otázku, do akej miery by budúca činnosť v oblasti SRR mala popri spotrebiteľskom zmluvnom práve zahŕňať takisto témy týkajúce sa iných oblastí *acquis* EÚ v oblasti zmluvného práva ako aj priamo súvisiace otázky všeobecného zmluvného práva.

Počas činnosti v oblasti SRR a pokračujúceho procesu konzultácie zaznelo niekoľko hlasov (odborníci zo siete SRR, niekoľko členských štátov), ktoré presadzovali zahrnutie určitých otázok týkajúcich sa všeobecného zmluvného práva, ktoré sú podstatné pre existujúce *acquis* EÚ v oblasti zmluvného práva.

EP už vo svojich uzneseniach z roku 2006 zdôraznil dôležitosť tohto projektu a vyzval Komisiu ako celok, aby sa zúčastnila na tejto činnosti. Ďalej Komisiu vyzval, aby využila prebiehajúce výskumné práce s cieľom možného využitia ich výsledkov aj mimo oblasti úzko súvisiacej so spotrebiteľským *acquis* EÚ pri vytváraní systému občianskeho právneho poriadku Spoločenstva. Vo svojom septembrovom uznesení znovu zdôraznil podporu príprave rozsiahleho projektu SRR o otázkach všeobecného zmluvného práva, presahujúceho pole ochrany spotrebiteľa, v ktorého rozvíjaní by mala Komisia pokračovať paralelne s preskúmaním *acquis*.

Komisia považuje SRR za lepší regulačný nástroj. Ide o dlhodobé opatrenie s cieľom zabezpečiť súdržnosť a dobrú kvalitu právnych predpisov ES v oblasti zmluvného

práva. Používal by sa na vymedzenie právnych pojmov, základných zásad a koherentných moderných pravidiel zmluvného práva pri preskúmaní existujúcich alebo pri príprave nových odvetvových právnych predpisov, keď sa to pokladá za potrebné. V oblasti jeho pôsobnosti nie je rozsiahla harmonizácia súkromného práva, ani európsky občiansky zákonník.

Vzhľadom na záujem Rady a Parlamentu a ich želanie úzko spolupracovať by bolo pre Komisiu vhodné poznať stanoviská obidvoch inštitúcií. EP už svoje stanovisko k tejto veci vyjadril vo svojich uzneseniach. Komisia teraz predkladá túto správu o napredovaní Rade a chce vedieť, aké je jej stanovisko, pokiaľ ide o zostávajúce činnosti v oblasti SRR, ktorých súčasťou by mohlo byť niekoľko pracovných konferencií týkajúcich sa ďalšieho *acquis* EÚ v oblasti zmluvného práva, ako sú napríklad požiadavky vo veci informácií, marketingu a distribúcie v oblasti právnych predpisov týkajúcich sa finančných služieb alebo oneskorených platieb (vrátane otázky doložiek o výhrade vlastníctva), a otázok všeobecného zmluvného práva, ako sú napríklad formálne požiadavky, platnosť a výklad zmluvy v prípade podvodu, chyby a chybného výkladu.

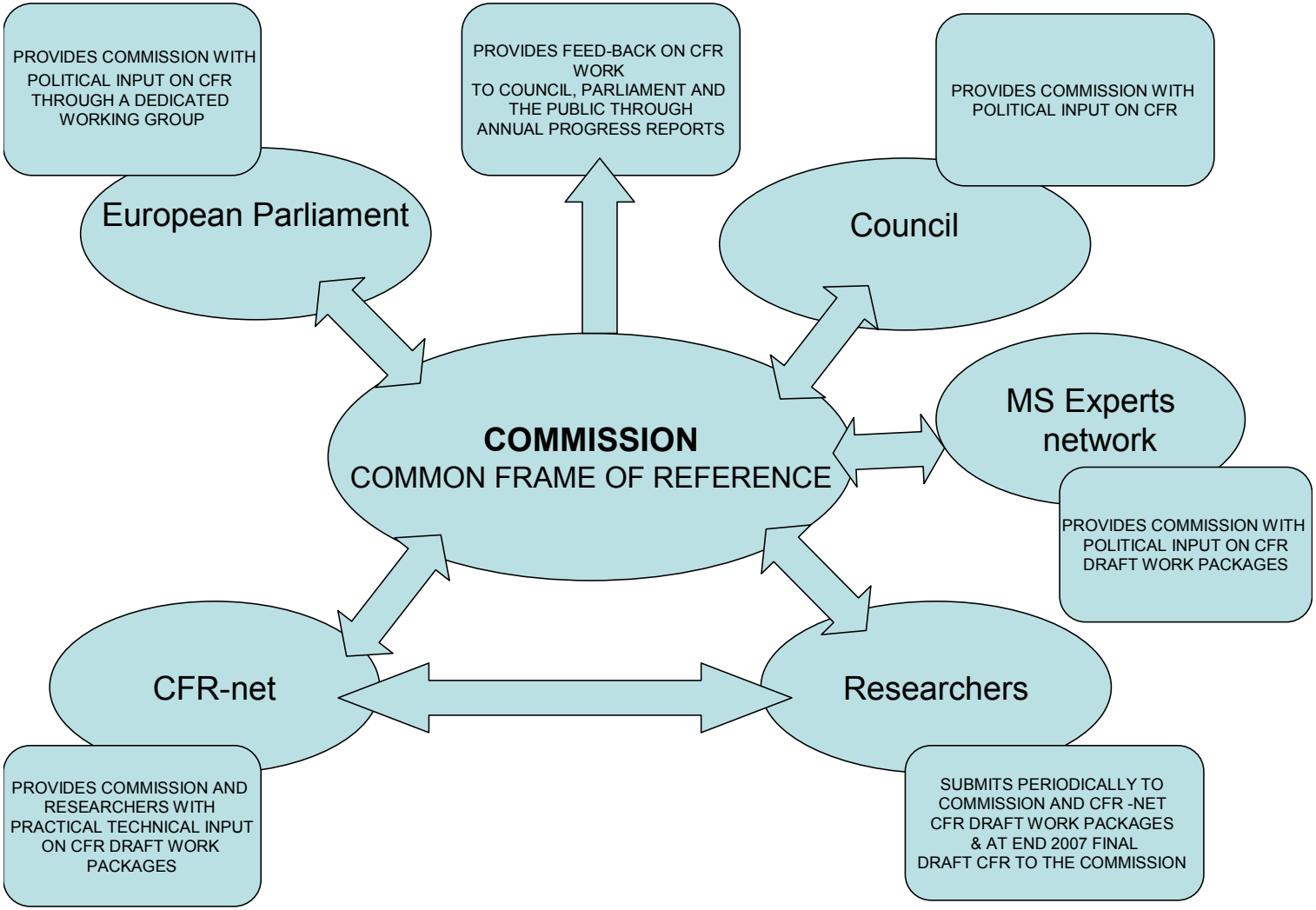
PROVIDES COMMISSION WITH POLITICAL INPUT ON CFR THROUGH A DEDICATED WORKING GROUP
PROVIDES FEED-BACK ON CFR WORK TO COUNCIL, PARLIAMENT AND THE PUBLIC THROUGH ANNUAL PROGRESS REPORTS
PROVIDES COMMISSION WITH POLITICAL INPUT ON CFR
European Parliament
Council
COMMISSION
COMMON FRAME OF REFERENCE
MS Experts network
PROVIDES COMMISSION WITH POLITICAL INPUT ON CFR DRAFT WORK PACKAGES
CFR-net
Researchers
PROVIDES COMMISSION AND RESEARCHERS WITH PRACTICAL TECHNICAL INPUT ON CFR DRAFT WORK PACKAGES
SUBMITS PERIODICALLY TO COMMISSION AND CFR -NET CFR DRAFT WORK PACKAGES & AT END 2007 FINAL DRAFT CFR TO THE COMMISSION